

ב"ה

פרשת תשא

לא ימיש מתוך האוהל
שמות לא, יא.

"משרת" גם בריחוק מקום

כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר אמר, ידוע שבתחילת בואו של רבנו הזקן אל המגיד, היה מסופק אם להישאר שם, וכאשר החליט להישאר, החליט להיות משרת אצל המגיד.

והמשיך לבאר, שענינו של משרת הוא - שבמקום שבו נמצא הרב, שם נמצא גם הוא. והביא משני מקומות שבהם מצינו שמשרת נמצא תמיד יחד עם רבו, ושניהם - לגבי יהושע:

א) בשייכות למתן-תורה נאמר ^[1] ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלקים", ומפרש רש"י: "לא ידעתי מה טיבו של יהושע כאן, ואומר אני שהיה התלמיד מלווה לרב עד מקום שאינו רשאי לילך משם והלאה".

ב) גבי יהושע נאמר ^[2] "לא ימיש מתוך האהל", ורש"י אינו מפרש מאומה [אף שיש להקשות מדוע הוצרך להיות במצב ש"לא ימיש מתוך האהל", שכן, אף ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע" ^[3], הרי בודאי היו זמנים שמשה לא למד עם יהושע, אלא היה עסוק בעניני עצמו] - כיון שמוכן בפשטות, שענינו של משרת הוא, שבכל מקום שבו נמצא האדון, שם נמצא גם הוא במשך כל הזמן (וכפי שיתבאר לקמן).

ורק לגבי מתן תורה, בשעת עליית משה להר, הוקשה לרש"י "מה טיבו של יהושע כאן" - כיון שמשה עמד לעלות להר, ושם לא היה יכול יהושע להיות עמו (ולכן תירץ "שהיה התלמיד מלווה לרב עד מקום שאינו רשאי לילך משם והלאה)

...ולכאורה אינו מובן: איך אפשר לומר שרבנו הזקן היה משרת אצל המגיד, שענינו של משרת הוא באופן ד"לא ימיש" - הרי נשיאותו של המגיד נמשכה שלש עשרה שנה, עד שנת תקל"ג, ובמשך זמן זה היה אצלו רבנו הזקן שלשים ושניים חדשים (ובלשון כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר - "לב חדשים")^[4], שהם פחות משלש שנים - חלק קטן לגבי שנות נשיאותו של המגיד, ועל אחת כמה וכמה שאינם רוב שנות נשיאותו!?

והביאור בזה: אף על פי שרבנו הזקן לא היה אצל המגיד במשך כל הזמן, אלא נסע משם לליאזנא - הרי כיון שנסיעתו היתה ברצונו ובשליחותו של המגיד, כדי להפיץ שם את תורת החסידות, היה המגיד יחד עמו במשך כל הזמן!

וכמדובר כמה פעמים^[5] - משתקפים כל הענינים גם בנגלה דתורה, שהרי "תורה אחת לכולנה"^[6]:

ידועה^[7] החקירה בענין השליחות - "שלוחו של אדם כמותו"^[8] - שיש לפרש בשלשה אופנים:

(א) הפעולה נעשית אמנם על ידי השליח, אבל יש לו נתינת כח מהמשלח לעשות את הפעולה במקומו.

(ב) כח העשייה של השליח הוא כמו כח העשייה של המשלח.

(ג) גופו של השליח נחשב כמו המשלח ממש; מציאותו היא מציאות המשלח.

וכל זה - בנוגע לשליח, אם הוא כמו המשלח, ולא מצינו חקירה כזו בנוגע להמשלח; אבל לאמיתו של דבר, הנה גם בנוגע למשלח יש לפרש שלשה אופנים הנזכרים לעיל, ועד לאופן השלישי - שמציאותו של המשלח נעשית מציאותו של השליח.

וכן הוא ברוחניות הענינים: כשנסע רבנו הזקן כדי למלא את שליחותו של המגיד - הרי מציאותו של המשלח נעשית מציאותו של השליח, ולכן, הנה בכל מקום שהיה המגיד, שם היה רבנו הזקן, כיון שמציאותו של המשלח (המגיד) נעשתה מציאותו של השליח (רבנו הזקן).

ובנוגע לפועל: ישנם אלו שהיו בבחינת "משרת" אצל כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין, זה בענין פלוני וזה בענין אחר, ורצונם להיות גם עתה בבחינת "משרת" אצל כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר.

ובכן, ההוראה מסיפור זה היא - שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, נעשים בבחינת "משרת", והרבי נמצא עמו בכל מקום שנמצא, אפילו בהיותו במדינה רחוקה, כיון שממלא שם את שליחותו של הרבי.

ו"לא נפלאת היא ממך . . לא בשמים היא", אלא "קרוב אליך הדבר מאד גו' לעשותו^[9]" בפועל; אצל כל אחד שייך ענין זה - שהרבי נמצא יחד עמו, וביכלתו לראות את הרבי, ובהקיץ, ועל ידי זה רואה הוא את כל רבותינו נשיאינו^[10].

קטע משיחת ליל שמחת תורה (קודם הקפות), רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשכ"ז ח"א ע' 138

^[1] שמות כד, יג.

^[2] שמות לג, יא.

^[3] אבות רפ"א.

^[4] ראה גם תו"מ – רשימת היומן ע' שנח. וש"נ

^[5] ראה גם תו"מ חל"ז ס"ע 139. וש"נ.

^[6] ע"ד לשון אדה"ז - תניא רפמ"ד. ספמ"ו.

^[7] ראה לקח טוב (למהר"י ענגיל) כלל א. וראה גם תו"מ חל"ז ע' 105 הערה 31. וש"נ.

^[8] ברכות לד, ב (במשנה). וש"נ.

^[9] לשון הכתוב - נצבים ל, יא-ד.

^[10] חסר הסיום (המו"ל).

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמייה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה